"यदा ख्राम्यपाने तु षकं वे बाब्वैकालिकम्। मासे पन्ने तथाही च तत् पानं विख्णेद्रही"॥* "धनुःपाके तथा सिंखे मिथुने वा वरानने। यः ज्रव्यां द्वीलनं देवि! क्षच्हे भीव विशुश्चिति"॥*॥ "एकदा तु जलं दद्यात् द्विवारं न प्रदापयेत्। निभागं पूर्वेत् पानं पद्यात्तोयं न दापयेत्"॥ दति॥ *॥

"भोदकं कन्दुपकच गया है। एतरं युतम्।
पुनः पुनभों जने च पुनरकं न दुष्यति"॥
दित च मत्स्यसक्ती महातन्त्री ४२ पटलः॥
कं चि (पचति समयत दित। पच + कर्मा

पकं, चि, (पच्यते सायत् इति । पच + कर्मीण क्तः । "पची वः" । ८ । ५२ । इति निष्ठातस्य वः ।) परिखतम् । पाका इति भाषा॥ (यथा, मद्यः । ६ । १० ।

"असिपकाश्चनी वा स्थात् कालपक्षभीव वा"॥)
निष्ठां प्राप्तम् । सुट्टिमिति यावत् । यथा परिगता बृद्धिः । विनाशीन्त्रस्तम् । प्रत्यास्त्रविनाश्रम् । चितपक्षयञ्जनदश्चभतादौ निष्यकं कथितञ्च । चौराच्यपयसां पाके स्तम् । ईषत्पकं
च्यापकम् । दत्यमरभरतौ॥ (भावे त्तः। पाकः ।
परिगामः॥)

पक्षकत्, पं, (पक्षं करोति वेदनान्वितस्थलं परि-समयति निव्यिष्ठपचलगाहिभिरिति। क्ष + किप् ततस्तुक्।) निम्बटचः। इति शब्दचन्द्रिका॥ (पक्षं करोति पचलक्षाहिकमित्यर्थः।) पाक-कर्त्तरि चि॥

पकरसः, पुं, (पकस्य गुड़ाजादेः रसः।) मदाम्। इति भ्रव्टरत्नावली॥

पक्रवारि, क्की, (पक्रस्थात्रादेवीरि यद्वा, पक्रं वारि स्वित्रस्तिलिमिति यावत्।) काञ्चिकम्। इति भ्रव्यक्तिका॥ पङ्कवारि इत्यपि पाठः। पक्रजल्इ॥ पक्षातं, चि, (पक्षमत्रम्।) क्षतपाकतस्त्रलादि। यथा. "व्यामं श्रद्धस्य पक्षातं पक्षमृत्स्टरमुख्यते"।

इति तिथितत्त्वम् ॥ ("यती च विश्वचारी च पकाझखामिनादुभी"। इति सहाचार:॥)

पकाशयः, पुं, (पक्क आमादेराश्रयः आधानम्। यहा पकं आमादिकं आश्रतेश्व। पक + आ + श्रीष्ठ + आधारे + अप्।) नाम्यधोमागः। दिन राजनिर्धेग्रहः॥

"पकाशयस्त्रधी नामोर्ट्डमामाश्रयः सृतः"। इति वैद्यकम् ॥

पन्न, क परिग्रहे। इति कविकल्पह्नाः ॥ (जुरां-परं-सकं-सेट्।) क, पन्नयति। इति हुगांदासः॥ पन्न, त क परिग्रहे। इति कविकल्पह्नाः॥ (व्यदन्त जुरां-परं-सकं-सेट्।) पन्नयति पन्नापयति। इति दुगांदासः॥

पत्तः, पं, (पत्त्वतं परिस्त्वतं देविष्टकार्याणं यः। यहा, पत्त्वतं चन्द्रस्य पत्त्रस्थानां कलाना-मापूरकं चयो वा येन। पत्त + घन्। यहा, पत्तते इति। पत्त स्तृत्वादी "स्धिषक्रोदिकीच"। उत्तर्भा १। ६६। इति सः कस्त्रान्तार्षसः।) पत्त- द्भाचीराचाः। स च द्विविधः। युक्तपचः पूर्व-संज्ञ: क्राण पची रेपरसंज्ञ:। तद्भेदेन यवस्था यथा। "शुक्तपचे तिथियोच्या यस्यामभ्यदितो रविः। क्रमापचे तिथियां ह्या यस्थामस्तिमतो रविः"॥ अत्रामावास्यावतिथिचयवृद्धिभ्यां न यवस्था किन्तु रवेरदयास्तमयसबन्धास्त्रकाष्ट्रकाष्ट्रकाष्ट्रायां व्यवस्था सा च युग्मादानावातितिथिकसमपरा सामान्यविश्रीषन्यायात्"। इति तिप्यादितत्त्वम् ॥ पिच्चामवयवविश्वेष:। पाखा इति भाषा। तत्पर्यायः। गरत्र छदः ३ पचम् ४ पतचम् ५ तन्रचम् ६॥ भारपचः। तीरेर पाखा इति भाषा। तत्पर्याय:। वाज: २। यहाय:। कचात् परे सम्ब्रहायः। यथा केम्प्यचः। इत्य-मर:॥ (महाकाल: ग्रिव:। कालोपाधि-भेदात् पच्च तथालम्। यथा महाभारते। १३। भिवसहसनासकी तने।१०।१३६। "ऋतुः संवतारो मासः पचः संख्या समापनः"॥) पार्त्व:। ग्रहम्। साध्यम्। (सन्दिग्धसाध्यवान् पदार्थः। यथा, भाषापरिच्हेदे। ७०। ७१। "सिषाधिययया श्रून्या सिद्धियेत्र न विद्यते। स पचल्तच वृत्तिलज्ञानादनुमितिभैवेत्"॥) विरोधः। वलम्। (यथा, पचतन्त्रे। ३। ६६। "यक्तीर्थानि निजे पचे परपचे विश्वेषतः। गुप्तें खरे हैं पो वित्त न स इगैतिमा भुयात्"॥) सखा। चुक्तीरन्यम्। राजकुञ्जरः। इति मेदिनी ॥ विच्या:। वलयम्। युद्धः। इति ग्रब्ट्रहावली ॥ वर्गः। (सजातीयवृन्दम्। यथा, गोः रामायखे। 213613 "भरतस्थापि वा पर्चं यो ग्रह्मीयादचेतनः।

"भरतस्थापि वा पचं यो ग्रज्जीयादचेतनः। तं पापमहमदीव प्रेषयामि यमचयम्"॥) पिच्छम्। देहाज्जम्। इति होमचन्तः॥ पचः, [स्] क्षी, (पचतीति। "पचिवचिभ्यां सुट्च"। उगां। १। २१६। इति खसुन सुट्

च।) गरत्। यथा। पच्चती च स्मृती पची। इति भरतप्रतमुभाङ्गः॥

पचनः, पुं, (पच इव प्रतिकृतिः। "इवे प्रतिकृतो"। पू। ३। ६६। इति कन्।) पच-हारम्। पार्यद्वारम्। इत्यमरः। २। २। १८॥ खड्कीद्वार इति भाषा। पार्यमानम्। इति मेहिनी॥ सहायः। इति प्रब्दरत्नावनी॥ पचचातः । पुं, (पचस्य देहाहस्य चातं विवा-पचाषातः) प्रनं यस्नात् यच वा।) सनामस्वात-

वातरोगिवश्रेषः । तक्षचणादि यथा,—
"ग्रहीलाई ततो वायुः शिराक्षायू विश्रोध्य च ।
पचमन्यतमं हिन्स सिवनन्यान् विमोचयन् ॥
कत्कीर्रहे कायक्तस्य स्थादकर्मण्यो विचेतनः ।
एकाङ्गवातं तं केचिदन्ये पचवधं विदुः" ॥
च्यां चार्डाण्यायवत् । पचं वाहुपार्थोरजङ्गादिभागम् । चन्यतमं वामं दिच्यं वा ।
विमोच्यम् शिथिलीकुर्वन् । चकर्मग्यः कम्मीसमर्थः । विचेतनः ईवत्स्भूशीदिज्ञानयुक्तः ॥॥॥
चस्य साधासाध्यज्ञानार्थमाह्।।

"राह्यस्नापम्हक्तीः सुर्वायौ पित्तसमित । भौवाभोयगुरुवानि तस्मिन्नेव कणावते" ॥ राह्यो वाद्यः। सन्तापः खाम्यन्तरः। एतच लचममन्यनापि वातवाधौ बोह्यस्। सामा-म्यतो वायाविति निर्देशलात् ॥ ॥ ॥ पत्ताधातस्य साध्यलादिकमाद्यः। "मुद्धवातहतं पत्तं कच्छ्रसाध्यतमं विदुः। साध्यमन्यन संयुक्तमसाधं चयहेतुकम्" ॥ मुद्धः केवलः। खन्येन पित्तेन कप्तेन वा। चय-हितुकं चयी धातुचयः। तल्कुपितं वातनिमि-त्तकम् ॥ ॥ अपरमसाध्यलचममाद्यः। "मिर्म भौस्रतिकावालव्हुचौ खन्दक्चये। पचाघातं परिहरेत् वेदनारिहतो यदि" ॥ वेदनारिहतो यदीति भिन्नससाध्यलचम्यम् ॥ ॥ ॥

यथ तस्य चिकत्या।

"माधात्मगुप्रावातारिवाव्यालकजटाय्टतम्।

हिङ्गसैन्यवसंयुक्तं पचाघातं विनाग्रयेत्।

माधिके हिङ्गुसिन्यूत्ये जरणादास्तु ग्राणिकाः"॥

इति माधारिकायः॥१॥

"मस्यकामिकणायुक्तीरास्तासेन्यवकिकतम्।

मायकाय्यद्वतं तेलं पचाघातं यपोस्ति"॥

इति मस्यकाहितेनम्॥२॥

"माधासगुप्तातिविधारवून-राक्ताप्रताज्ञालवर्गः सुपिष्टः। चतुर्गृ में माधवलाकथाये तैलं प्टतं इन्ति हि पच्चातम्"॥

इति सायाहितेलम् ॥३॥ इति सावप्रकाणः ॥ ॥॥
पणाघातस्तु जन्मान्तरीयमचापातकग्रेषपापचिद्रविग्रेषः। यथा,—
"पूर्वजन्मकतं पापं नरकस्य परिचये।
वाधते याधिरूपेण तस्य कच्छाहिभिः भ्रमः॥
कुठच राजयल्या च प्रमेही यहको तथा।
स्वकच्छाभ्रशिकाभ्रा चितसार्मगन्दरी॥
दुरुवणं गण्डमाला पणाघातोशिचनाम्मम्।
दुर्विनाद्यो रोगा मचापापोद्भवा गर्दाः"॥
॥॥

तत्यायश्चितं यथा,—
"तत्त्वसृचावचं पृष्यं प्रद्यात् केण्वाचेने।
द्यात् हिचसङ्खाय भिरासं हिचभोजने" ॥
दित्त सलसासतत्त्वम्॥ किष्य।
"कुनखी ध्यावदन्तसहादश्राचं कष्कं चरित्वा

जुनसा श्रीवरन्त सहित्रास्य स्थापित । ज्या हादण्रा नं पराकरूपम्। तत्र पश्च धेनवः। न तु प्राजापशं तद्दाहकर्तुर्थतिचान्द्रायशेन विषमग्रिष्टलात्। ज्याव बहूनामेकधमाशामिति वचनादाकाङ्चि-तलात् जुष्ट्रगदीनामपि प्रायस्तिम्। ज्यान्यस्तिविवेकेण्युक्तम्। एवं दुस्तमादिष्यः प्रायस्तिविवेकेण्युक्तम्। एवं दुस्तमादिष्यः

प्यू स्मृ"। इति श्रुहितलम् ॥
पचचरः, पुं, (पचे श्रुह्मपचे चरतीति। चर + टः।)
चनः। एथक्चारिमनः। इति मेदिनी ॥
पचनः, पुं, (पचे श्रुह्मपचे नायते इति। पच +
नामः।) चनः। इति चिकास्त्रभेषः॥
पचनसा, [न] पुं, (पचे श्रुह्मपचे नस उत्पत्ति-